

СТАРИЈИ ВОДНИК ДАРКО БОРБЕВИЋ, УЧЕСНИК КВИЗА „СУПЕР ЉУДИ”

Први пут се представио јавности у квизу „Супер људи”. До тада нико није знао о његовој „способности”. Увек је размишљао о томе да се утопи у средину, јер није знао како би људи реаговали. На тај начин размишља од малена. Трудио се да се не издваја, али је дубоко у себи знао да је другачији.

Идеја да се пријави у квиз „Супер људи” потекла је од колеге Бориса Пројовића, припадника 224. центра за електронска дејства, који је препознао Дарков таленат и могућност да коначно јавности, а и себи, покаже шта уме. Продуценти емисије јавили су му да је изабран да учествује у такмичењу и саопштили да ће његов изазов бити игра „Близанци”. Ни публика ни Дарко нису знали шта га чека.

– Пред мене су извели двадесет четири пара једнојајчаних близанаца идентично обучених у гардеробу беле боје. Имао сам три минута да их погледам и запамтим њихова лица. На почетку задатка свако од њих седео је поред свог пара у шест редова и осам колона, да би се после, током наредна три минута, насумично измешали. Није било проблема да упамтим мушкарце, али са девојкама је било тешко. Чак сам у једном моменту помислио да у студију седе и четворке. Стварно су се потрудили да ми максимално отежају задатак. После сам имао исто толико времена да их размештене погледам и запамтим и у наредних три минута да, окренут леђима, погађам и спајам парове близанаца.

КОНЦЕНТРАЦИЈОМ ДО РАЗЛИЧИТОСТИ

Звучи невероватно, али успео сам и пласирао сам се у полуфинале – каже Дарко.

Треба бити храбар

Старији водник признаје да му је „у магли“ сећање на део емисије од тренутка када је почео да погађа парове. Како каже, изоловао се од камера, публике, жирија и водитеља и само је размишљао о близанцима. Рекао је себи, током снимања, „ако прођем близанце ја сам супер човек“.

– Нисам смео да направим ниједну грешку, јер ако погрешим пар близанца аутоматски сам погрешно два. То је била специфичност мог задатка. Била ми је потребна максимална концентрација. Моја предност јесте то што нисам паничар. Такав сам и приватно и пословно, и често кажем себи „само хладне главе реагуј“. Та смиреност у животу ми је много помогла. Можда сам баш зато добио задатак с близанцима, јер сам сазнао да је било проблема да се пронађе такмичар за ту игру, те да су продуценти проценили да сам први и прави кандидат и да то могу. И били су у праву – објашњава подофицир Војске Србије.

После емисије за Ђорђевића су сви имали само једно питање – како? Нашалио се и објаснио да и он има брата близанца, те да их је све спојио према том „близаначком осећају“.

– Све је то способност фотографског памћења, односно велика моћ ви-

зуелизације. То је оно што мене карактерише. Не настојим да се форсирам само помоћу замишљених слика, него у великој количини у процес укључујем и логику. Такође, значајно је и присуство математичког дела, односно коришћење математичких координата. Настојим што више тога да запамтим и потом у глави „одвијам филм“ и замишљам како се то дешава – истиче Дарко.

Старији водник наглашава да је током снимања емисије упознао много невероватних људи различитих талената и способности.

– Жао ми је што сам се „крио“ свих ових година, јер сада знам да постоји још људи с таквим или сличним особеностима. Невероватни су математичари, са изузетном меморијом... Најснажнији утисак на мене оставила је Милица Дробњаковић, ћерка нашег колеге из 224. центра за електронска дејства, девојка која зна све децимале броја π . Али, свакако, сви такмичари квиза „Супер људи“ имају неки талент и дар и треба бити храбар и изнети то како треба – поручује учесник квиза.

И „супер људи“ плачу

Према речима Ђорђевића, увек је присутна сумња да ли ће у животу моћи да изведе било који задатак успешно. Тако је било и у квизу.

– Када сам почео да погађам близанце рекао сам себи да ја то могу. И то је била моја прва помисао. Бринуло ме је само да ли ћу постићи потребан ниво концентрације, јер око мене су рефлектори, камере, публика и жири, што уме да деконцентрише. Занимљиво је да нисам имао трему, тачније, нисам имао времена за трему, али сада мислим да је то био веома тежак задатак – каже Дарко.

На снимању емисије изненадила га је видео-порука супруге Аните из мировне мисије у Централноафричкој Републици. То је „супер човеку“, али и свима у студију, после успешно изведеног задатка, изазвало сузе радости.

– Супруга је у договору са продуцентима емисије снимила видео-поруку. То ме је баш изненадило и расплакало и веома ми је значила њена подршка удаљена хиљадама километара – појашњава старији водник.

Ђорђевић не крије да му је та вештина помогла и у послу. Као припадник 224. центра за електронска дејства ка-

ПОДОФИЦИР, МЕМОРИЧАР, УМЕТНИК

Тридесетшестогодишњи старији водник Дарко Ђорђевић припадник је 224. центра за електронска дејства. Ожењен је Анитом, запосленом у Војномедицинском центру Славија, која је тренутно припадник контингента наше војске ангажованог у мировној мисији Уједињених нација у Централноафричкој Републици. Обожава сликање и музику, а жеља му је да једног дана организује самосталну изложбу. Има брата близанца, такође припадника Војске Србије. Анита и Дарко су поносни родитељи Анастасије и Огњена, ученика 4. и 3. разреда основне школе.

же да сваком задатку прилази веома добро припремљен, труди се да максимално схвати задатак у потпуности и припреми различита сценарија за долажење до решења. Каже и да је перфекциониста и да док не испланира све кораке – не реагује.

– Ово је први пут да себе представљам јавности. Нико до сада није знао ништа о мојој способности. Искрено, нисам очекивао оволико пажње и позитивних реакција. Увек сам размишљао о томе да се „утопим у средину“, јер не знам како би људи реаговали на све то. Тако размишљам од малена и колико год сам се трудио да се не издвајам у себи сам знао да сам другачији. Наисао сам на огромну подршку колега на послу. Центар за електронска дејства спада у једну од најелитнијих јединица Војске Србије и обилује школованим кадром. Стога ми посебно значи што добијам похвале од таквих људи и импонује што о мени имају добро мишљење – каже старији водник.

Он поручује људима сличним њему да се не крију и да се потруде да свој талент искористе за добробит свих.

– Имам поруку и за све људе – знајте да је породица основна ћелија друштва, а да су деца огледало сваке породице. Негујте их јер ће и они можда постати „супер људи“ – закључује Дарко. ■

Сања АНЂЕЛКОВИЋ
Снимио Јово МАМУЛА

КВИЗ КОЈИ ПОМЕРА ГРАНИЦЕ

Квиз „Супер људи“ нови је формат емисије такмичарског карактера у којој се надмећу људи посебних интелектуалних вештина и невероватних способности, који до сада нису били пред очима јавности. Регионалног је карактера, јер учествују „супер људи“ из Србије, Хрватске, Црне Горе и Босне и Херцеговине. Правило је да жири од шест кандидата у емисији предложи три најбоља, а да публика у студију изабере једног од њих. Победник сваке епизоде директно се пласира у полуфинале, а најбољег чека 25.000 евра и титула „супер човека“.